

DERECSEKI HÍREK

VIII. évf., 10. szám, 1998. október

Derecske város havonta megjelenő lapja

Ára: 25 Ft

Választás '98 – a DH különszáma

Az októberi önkormányzati választásokkal kapcsolatban a Derecskei Hírek napokon belül ingyenes választási különszámmal jelentkezik, melyet a városi önkormányzat valamennyi derecskei családhoz eljuttat majd.

A különszámban közöljük az önkormányzat elmúlt négyéves ciklusprogramjának keretében végzett munka részletes értékelését és röviden bemutatjuk, céljairól kérdezzük a képviselőjelölteket.

Szalontai Sándorné, derecskei pedagógus, a Derecskei Hírek munkatársa a nyári vakációban újabb oldaláról mutatkozott be. Ezúttal gitárjátékában gyönyörködhetett a közönség az értelmi fogyatékosok egyhetes nyári táborának a záróünnepségén

Fotó: Nyíró Gizella

„Ki mit tud?” a szántóföldön

Az országos szántóverseny ötödik területi döntőjét ebben az évben a derecskei KASZ-COOP Kft. szervezte meg. A gépbemutatóval egybekötött rendezvényen a fogatok kategóriájában (felső kép) a derecskei Kaszás Károly lovai is elindultak. A traktoros ekék versenyében Tóth Sándor, a derecskei Petőfi Mezőgazdasági Szövetkezet versenyzője 7. helyezést ért el a 15 fős mezőnyben. Annak eldöntését, hogy a 13-as rajtszám ezúttal szerencsét hozott-e vagy sem, olvasóinkra bízunk.

Fotók: Nyíró Gizella

Rivalizálás után egyesültek a vadásztársaságok

NYÍRÓ GIZELLA

Szabó Károly gazdajegyző a Barátság Vadásztársaság ismét második alkalommal megválasztott elnöke. Tőle tudtuk meg a vadásztársaság rövid történetét.

Derecskén a Barátságon kívül volt még egy bérkilövő Kék-Kálló Vadásztársaság is. 1996-ban megjelent a természet-, erdővédelemről és a vadászatról szóló 55. számú törvény, mely új helyzetet teremtett. A vadászati jogot a földtulajdonosok kapták meg, és a vadásztársaságoknak versenyezni kellett a bérleti jogért. A két társaság között rivalizá-

lás jött létre a vadászati jog megszerzése érdekében.

Mivel a vadászterület Derecske és Tépe közigazgatási területe, és a földtulajdonosokat részben a két település jegyzője képviselte, elsősorban az ő ráhatásukra a két társaság a rivalizálás helyett az egyesülést választotta. Így jött létre az ötvenhat fős Barátság Vadásztársaság, mivel a jogelőd a területtel rendelkező Barátság Vadásztársaság volt.

Az egyesülést követően a személyi ellentétek miatt a társaságból való kiválását indította el tizenhárom fő. Közülük hatan visszavonták ezen szándékukat, míg a többiek bírósághoz fordultak, de

a bíróság keresetüket elutasította. Így tehát Derecske és Tépe közigazgatási területén egy vadásztársaság működik.

A vadászterület 11 600 hektár, amelyen három hivatásos vadász és egy fő gyakornok tevékenykedik. A társaság foglalkozik fácánneveléssel, ami roppant költséges, anyagilag deficit, de a természetes állomány kímélése érdekében feltétlenül szükséges. Terveik közt szerepel vadászkacsa-nevelés is, amit a következő évben szándékoznak beindítani. Egyébként az egyesület működéséhez szükséges forrás külföldi vendégekkel végzett bérvadászból származik, mely elsősorban ózbak-, nyúl-

és fácánvadászatot jelent. Ezen kívül élőnyúl-értékesítéssel is foglalkoznak, melynek exportja Olaszország és Franciaország felé irányul.

Szeptember 5-én volt Nagyrábén a Füstykastélyban az országos vadásznapi megnyitója. Ezt követően különböző versenyeket rendeztek hivatásos és sportvadászok között. A derecskei vadászok közül sportvadászok, koronglövészek versenyén Oláh Lajos második lett. A hivatásos vadászok versenyében – mely elméleti és szakmai vetélkedést jelentett – Kulcsár Balázs elnyerte a megye legjobb hivatásos vadásza címet.

Szüreti nap

Vidámpark, kézműves kirakodóvásár, játszótér, focipályák – hogy csak néhányat említsünk a szeptember 26-i szüreti nap eseményei közül. Délelőtt parádés menet járta a város utcáit, a 32 fogatból (köztül több virágkocsiból) álló karavánt zenészek, táncosok kísérték. A közönségdíjat az óvodások virágkocsija kapta, mely a Jancsi és Juliska című kompozíciót jelentette meg. Délután kulturális programokat láthattak a szép számú közönség, este pedig szüreti bál, illetve tűzijáték következett. Sajnálatos, hogy a bálon nem jutott minden vendégnek vacsora.

KASZ-COOP Kft.: almatermesztés új utakon

Néhány napja a piacokon, a KASZ-COOP Kft. telephelyén és egyéb helyeken igazán szép és jó minőségű étkezési almát árulnak, melyen kis ragasztott emblémán „Almát a KASZ-COOP-tól” szlogen olvasható.

A cég 1996 és 1997 őszén 32 hektáron telepített almát. Talajvizsgálatok és termőhelyi vizsgálatok alapján Derecske és vonzáskörzete, főleg a lazább talajokon alma-telepítésre kiválóan alkalmas. A szaporítóanyag Hollandiából származik, vírusmentes fajtáját tekintve jelenleg Európa legkedveltebb, legmodernebb fajtái. Például Summerred, Jonagored, Jonica, Golden Reinders, Idared, Mutsu, Granny Smith, Gala. M 9-es alanyon, hektáronként 2500–2800 darab csemete található, amely 3 méter 80 centiméteres sortávolság mellett 80–100 centiméteres tőtávolságot jelent.

Az ültetvényt támszerrel (akácfa oszlop és dróthuzal), valamint csepegtető öntözőberendezéssel látták el. A támszerrel a kisméretű fák viszonylag nagy

termésének megtartására szolgál. Az öntözőberendezés pedig, mely mikroszórófejes, öntözőelemekből áll, mely minden fa tövéhez odajuttatja a kívánt vízmennyiséget, a szélsőséges időjárás hatásait korrigálja. Az általuk telepített, úgynevezett intenzív almaültetvény Nyugat-Európában teljesen öshonos, a piac által igényelt áruházláncokban kapható étkezési alma termesztésének egyedüli módja. Ezen eljárással a telepítést követő első évben fánként 4–5 darab alma teremhet, a második évben, 4–5 kilogramm és a következő években fánként akár 15–18 kilogramm kiváló ízű és zamatu, 90 százalékan étkezési minőségű alma teremhet.

Az intenzív almaültetvények telepítésének fő célja nem elsősorban a termésátlag növelésében van, hanem a minőségi áru-termelésben. A jövőben véleményük szerint a minőségi áru után fog növekedni a kül- és belföldi kereslet, s megfelelő jövedelmet is csak azon termelők érhetnek el, akik e feltételnek meg tudnak felelni.

A termés magáért beszél

Fotó: Magánarchívum

Minőségi bérpótlék a pedagógusoknak

Az 1998-ban kezdődő tanévtől minden oktatási intézményben bevezették a minőségi bérpótlékot. Ezáltal lehetőség nyílt a minőségi és a többletmunkát végző pedagógusok keresetkiegészítésére.

Az iskolák, óvodák pedagógusoként 3550 forintot kaptak erre a célra. Rendelet írja elő, hogy a bérpótlék minimuma egy pedagógus esetén 5400 forint. Ami azt jelenti, hogy intézményenként a tantestület kétharmada, 66 százaléka részesülhet ilyen elismerésben. Az intézmény vezetője dönt arról, hogy a nevelőtestület által elfogadott feltételek mellett kiknek a munkáját értékelik.

Derecskén az oktatási bizottság szeptember 22-i ülésén elhangzottak szerint a következőképpen alakultak a bértkiegészítések. A József Attila Általános Iskolában nem tettek különbséget. Mindenki a minimális összeget kapta. A negyvenhat pedagógus közül huszonkilencen részesültek minőségi pótlékban.

A Bocskai István Általános Iskolában és az I. Rákóczi F. Gimnáziumban, valamint az óvodában differenciáltan jutalmazták a minőségi és többletmunkát végző pedagógusokat. A legkevesebb 5400 forint, a legtöbb 6500 forint lett. A Bocskaiiban negyvenötől huszonnégyen, a gimnáziumban huszonhatból tizenhatan, az óvodában pedig harmincegyből tizenkilencen részesültek az elismerés ezen új formájában.

Minden derecskei pedagógusnak, azoknak is, akik kaptak minőségi bérpótlékot és azoknak is, akik nem, dolgos, de eredményes tanévet kívánok.

Baranya Károly,
az oktatási és kulturális bizottság elnöke

A szüreti napról képekben

Fotók: Rékasi Attila

Harmincéves a derecskei nyugdíjasklub

NAGY MARIANNA

Kiss Józsefné Rózsika nével beszélgetek, aki, mint köztudott, a már harminc éve fennálló nyugdíjasklub jelenlegi vezetője.

– Visszakanyarodva a kezdetekhez kik voltak az elődei?

– 1968 októberében Csuha Józsefné alapító tag lett a klub vezetője. Őt Papp Elemér és Balla János követték. Majd Berényi Erviné Olgi néni választották meg a tagok vezetőnek, aki csaknem huszonkét évig látta el ezt a feladatot. En 1987-ben lettem klubtag – előbb mint helyettes vállaltam szerepet, 1992-től pedig mint vezető tevékenykedem.

– Mekkora elfoglaltságot jelent ez Rózsika néninek?

– Rengeteg időt, energiát igényel az állandó szervezés, de örömmel végzem ezt a „munkát”. Pedig mindez nyugdíjas hétköznapijaimat majdnem teljesen kitölti. Jó látni, hogy mekkora örömet okoz nyugdíjas társaimnak egy-egy kirándulás például. Természetesen a programokat nem egyedül állítom össze. Ebben nagy segítségemre van férjem, Békésiné Csekő Rózsika vezetőhelyettes, Sipos József, Tógyi Piroska gazdaságvezető. Őket ezúton is köszönöm. Az is nagy öröm számomra, hogy a klub taglétszáma 130 főre emelkedett, ami azt bizonyítja, hogy egyre többen igénylik a társaságot, a szórakozást az idősök közül.

– Hogy látja Rózsika néni, milyen volt a klubélet az elmúlt tíz évben?

– A vezetőség nevében mondhatom, hogy mindig törekedtünk a változatosságra. A programokat próbáltuk úgy összeállítani, hogy azok színesítsék, tegyék élménydúsabbá nyugdíjas éveinket. Úgy vélem, mindezt eddig sikerült megvalósítani, amint azt a tagjaink élménybeszámolója is hűen igazolták.

Hajókirándulás a Dunán. Jó együtt lenni...

Fotó: Magánarchívum

– Milyen programok szervezésével lehetett, illetve lehet ezt elérni?

– Megyei és országos nyugdíjasszervezetek, szövetségek, egyesületek tagja klubunk, tehát minden szervezett programra meghívást kapunk. Emellett rendszeresen fellépünk ki mit tud?-okon, fesztiválokon, kórus-, illetve szavalóversenyeken stb.... Tehát törekszünk minden miniket érintő rendezvényen részt venni, minden meghívásnak eleget tenni. Évente több alkalommal kirándulni megyünk. Itt szeretném megköszönni Simon Ernő buszsofőr segítségét, aki által valósult meg jó néhány úti tervünk. Az ilyen kirándulások iránt mindig nagy az érdeklődés, főként akkor, ha úti célunk valamelyik fürdőváros. Meggyőződésem, hogy a résztvevők rengeteg élménnyel gazdagabban térnek haza. Ezt fokoztuk az elmúlt időben azaz, hogy utunk során idegenvezetőket kértünk fel – nyugdíjas tanárok személyében – a

látónivalók bemutatására. Évente néhány alkalommal színházba is elmegyünk, ami igazán páratlan élményt szolgált jelenteni mindannyiunk számára. S legemlékezetesebb látogatásunk az volt, amikor éppen a szilveszter esti előadást néztük meg.

– Mivel telnek a hétfői klubdelutánok?

– Továbbra is hívunk vendégeket, akik előadást tartanak nekünk. Állandó vendégünk minden hónap elején Fazakas Sándor tiszteletes úr. Ezek a klubnapokon szoktunk fellépéseinkre készülni, valamint beteglátogatásokat is szervezünk. Fontosnak tartjuk a környező települések klubjaival való kapcsolattartást, ezért hol mi hívjuk meg azokat egy közös ünnepségre, hol pedig mi megyünk Józsa, Kabára, Berettyóújfaluba, Konyára, Füzesgyarmatra stb. Ezek a találkozók azért is fontosak, mert jó szokásokat veszünk át egymástól. A vendégfogadást úgy oldjuk meg, hogy

mindenki hoz magával otthonról egy tányér süteményt.

– Vannak-e már hagyományok a közösségekben belül?

– Igen, kialakultak már ilyen hagyományok. Például minden évben együtt is megünnepeljük az anyák napját vagy a Vekeri-tónál, vagy a Remete-tó partján. Ugyancsak hagyomány már a nőnap vacsora, valamint a klubtagok házassági évfordulóinak a megünneplése.

– Október 1. az idősök világnapja. Gondolom, ehhez kapcsolódóan lesz valamilyen rendezvény.

– A nyugdíjasszövetség szervez az Aranybika Szálló Bartók termében egy gálaműsort, amit bál követ. De ez a dátum kapcsolható a mi ünnepségünkhöz is, amit klubunk harmincéves fennállásának tiszteletére rendezünk október 5-én 16 órától a művelődési házban.

Erről az ünnepségről lapunk következő számában részletesen olvashatnak majd. – Köszönöm a beszélgetést.

Új külsőt kap a templom

A város kiemelkedően szép műemlék épülete, a római katolikus templom 1742-ben, három lépésben épült: előbb a szentély, majd a hajó s végül a torony. Utóljára 1991-ben újították fel, s idén nyáron újabb renoválási munkálatok kezdődtek el.

1991-ben műanyag festékkel festették le, de az alatta lévő vakolattal gondok voltak. Most az akkori műanyag festéket eltávolították, ahol szükséges volt, javították a vakolaton. Az új vakolás során üvegszálból készült hálót ragasztottak fel, mely a vakolat megerősítését szolgálta. (Ennek elmaradása esetén le kellett volna verni a vakolatot a tégláig.) Ezután került fel a nemesvakolat. A vakolási munkák augusztus 12-én

kezdődtek s pontosan egy hónapig tartottak. Most a bádógosmunkák folynak.

A legnagyobb anyagi segítséget – ami nélkül el sem kezdődhetett volna a munkák – a Kirche in Not katolikus német segélyszervezettől kapta az egyház. (Az elmúlt 9 évben ez volt a negyedik segélyük.) A kiadások fedezetéhez hozzájárult a derecskei önkormányzat, a debreceni-nyíregyházi katolikus püspökség és természetesen a helyi hívek adománya is.

A teljes felújítás jövő év tavaszára fejeződhet be, ugyanígy további anyagi segítségre van szükség. Várják a derecskei katolikusok, de a városukat szerető lakosok segítőkész felajánlását is – tájékoztatta a Derecskei Híreket Spilinger Ferenc plébános.

Fortuna kegyeltje

NAGY MARIANNA

A „Legyen a vásárlónk” elnevezésű országos áfész-akció keretében a Glóbus Rt. által felajánlott értékes nyeregménytárgyak közül kettő is derecskei gazdára talált. A szerencsés nyertessel, Lukácsné Rápolyi Gabriellával a nyemények átvételkor beszélgettem.

– Mint látom, önt duplán érte a szerencse, hisz egy mikrohullámú sütő és egy videomagnó boldog tulajdonosa lett.

– Igen, nagyon örülök ne-

ki. Nagyon meglepődtem, mikor megkaptam az értesítést, melyben közölték, hogy én vagyok a szerencsés nyertes.

– Kik vehettek részt a sorsoláson?

– Az áfész-akcióban meghirdetett termékekből vásároltam, többek között három darab Globus májkrémet is. Az ezt igazoló blokkot az áfészprospektusban szereplő termékfényképpel együtt beküldtem a megadott címre, így részt vehettem az említett sorsoláson. Szerencsém volt...

A lovak melegítettek, a fiatalok táncoltak

Immár negyedik alkalommal került megrendezésre Derecskén – a szüreti felvonulástól elkülönítve – a fogathajtó verseny nyarat idéző, kellemes napsütésben.

A versenyzők a helyiek kivételével Debrecenből, Hajdúszoboszlóról, Hajdúszovátáról, Kabáról, Mikepércsről, Nádudvarról, Konyárról, Tetétlenről és Téperől érkeztek. Csató István polgármester a rendezvényt megnyitó beszédében kiemelte, hogy a szervezésben és lebonyolításban már hónapokkal előbb sokan részt vettek, s az érdeklődés azt mutatja, igény van rá. Széchenyi ítézte, amikor kiemelte: „Jobb lónevelésre pénz, idő és tudomány kell”, valamint „és annak vak erősítésében: hogy magyar lónál, magyar honnál, magyar szakácsnál jobb nincs”.

A lovak bemelegítése alatt a Bocskai István Általános és Zeneiskola Cibri néptáncgyűjtése öt táncdal kedveskedett a közönségnek. A pálya mellett bemutatkoztak a kirakodtak a Bihari Népművészeti Egyesület és a Derecskei Kézműves Baráti Kör tagjai.

Az egyes fogatok versenyeiben első lett Bogdán Imre a debreceni Balla-tanya Kft.-től, második Pálfi Csaba, szintén Debrecenből. Huszonketten indultak a kettes fogatok versenyében, amikor is tizenhat akadályt kellett leküzdeni 550 méteres távon. Ebben a versenyszámban első lett Lukács Miklós Kabáról, aki megnyerte Derecske város önkormányzatának vándorserlegét is. Második Molnár Lajos, szintén Kabáról, harmadik Nagy István a debreceni Balla-tanyáról, negyedik Garda András Tetétlenről, ötödik Papp György Hajdúszoboszlóról, míg hatodik Gál Barnabás Téperől. A népies fogatok versenyében hat indulóból öt volt érvényes. A sorrend: 1. Ifj. Csádi Sándor (Konyár), 2. Fegyverneki Ernő (Tépe), 3. Hevesi Sándor (Tépe), 4. Ifj. Szabó Imre (Konyár), 5. Csombordi János (Hajdúszoboszló). A négyes fogatok közül Gál Barnabás hajtott a végre értékelhetően a feladatok, így ő első lett. Koháry György állatorvos a Piremon SE-től Báró nevű lovával fergeteges bemutatást tartott.

Mindenszentek – halottak napja

Mottó:

„Ó, te szent, szép haza.
Távolból küldöm hozzád
Üdvözlétemet, feléd kiáltok,
rád várok.
Ott örökké tart a boldogság,
az örömben nem vegyül fájdalom.”
(Szent Ágoston)

– A katolikus tanításban az Egyház: küzdő, szenvedő és dicsőséges. A Földön élők, a túlvilágra jutottak és a megdicsőültek (szentek) egyháza. Ebben az aspektusban a totális emberiség tagjai vagyunk, bármely létállapotban is leledzünk éppen. Ennek a tanításnak a fényében kérhetjük a szentek segítségét, imádkozhatunk halottainkért, illetve kötelességünk szeretetben szolgálni egymást (Ld. Gal 5,13).

Az sem véletlen tehát, hogy két nagy novemberi ünnepünk, Mindenszentek (november 1.) és halottak napja (november 2.) egymás mellett található. A földi életet elhagyott embertársainkat ünnepeljük, illetve rájuk emlékezünk.

Mindenszentek napján azokat a testvéreinket ünnepeljük, akik a halál kapuján átlépve elérték életük végső célját: Isten boldogító szinelátását. Ami azért valósulhatott meg, mert már itt a Földön istenkeresők voltak. Helytelen lenne a földi és mennyi életet élesen elhatárolni egymástól. A szent életnek, az Istenközösségnek már itt a Földön el kell kezdődnie. Erre kapunk meghívást és lehetőséget a keresztségben. És ezt az életet táplálja bennünk Isten igéje.

– Attól a perctől kezdve, hogy kigyúlt értelmünk fénye, tudatában vagyunk a bennünk munkálkodó halálnak. Az élet szeretetéből következik, hogy félelemmel tekintünk rá, de tudjuk, hogy nem lehet kialakíthatnunk...

– A Jézus sírjához iparkodó asszonyok azon tanakodtak: ki hengeríti el a sír bejáratát elzáró követ? Ezt kérdezi mindenki. A keresztyének Jézustól kapják meg a választ...

– A temetők látogatói egyek a gyászban, egyek az elhunytak iránti szeretetben, de különböznek hitükben. Sokan a halálban életünk zárókövét, a végleges elmúlást, a megsemmisülést látják.

A keresztyén hit tekintetével nézve a halál arcába, egy másik arcot látunk felragyogni fölötte. Jézus arca ez, aki szintén meghalt és eltemették, de hűsvét éjjelén győzelmet aratott a halál fölött.

A keresztyén felfogás szerint a halál nem megsemmisülés, hanem átváltozása életünknek, személyiségünknek.

Mit mond erről Werner von Braun, a természettudós? „A tudomány nem ismer teljes felbomlást, végleges megsemmisülést. Ez a körülmény erősíti hitemet, amely szerint valamiképpen folytatódik létem a halál után. A halál átváltozás csupán...”

– A keresztyének Jézus tanítása alapján egész földi életüket úgy tekintik, mint belekóstolást a létezés örömeibe. Itt lehet és kell kibontakoztatnunk azon képességeinket, melyek segítségével elnyerhetjük az istenlátás boldogságát. A halál gondolata arra figyelmeztet, hogy igyekezzünk javítani életünk minőségén.

Halottaink már Isten kezében vannak. Tegyük meg mindent, hogy mi is az ő kezébe jussunk. Ez úgy történhet meg, ha már itt a Földön kicsírázik szívünkben, gyökeret ver életünkben a szeretet magja.

A koszorúk, virágok elhervadnak, de azt a csokrot, amelyet szeretetünk virágaiból kötöttünk, átvihetjük a halál kapuján is.

– Örizz Uram, a lélek útjait, írta Radnóti Miklós egyik versében. Halottak napján ezért fohászkodunk: Örizz Uram, a lélek útját, amely Hozzád vezet, ha engedjük, hogy Te vezess.

Spillinger Ferenc István
esperes, plébános

Halottak napi megemlékezés

Értesítjük a lakosságot, hogy hagyományainknak megfelelően november 1-jén 14-től 16 óráig a derecskei Köztemető ravatalozó termében halottak napi megemlékezésre kerül sor, melyre tisztelettel hívjuk és várjuk mindazokat, akik a Derecskén működő egyházak részvételével közös igehirdetés és ima keretében kívánnak megemlékezni halottaikról.

A katolikus temetőben november 1-jén 15 órától halottak napi ájtatosságra hívjuk és várjuk a halottaik emlékéért őrző híveket.

HOGY ÉRZI MAGÁT DERECSKÉN?

Szecsei Zoltán: Köszönöm szépen, jól vagyok

Júliusban múlt pontosan húsz éve, amikor egy esős nyári éjszakán a sors életemben először vezetett át Derecskén, és az idén van tizenöt éve, hogy feleségemmel és elsőszülött fiammal itt telepedtünk le.

Tizenöt év egy ember életében nem sok, de én úgy érzem, az eltelt évek történései és tapasztalatai feljogosítanak arra, hogy csendben kijelentsem: Derecskén gyökeret eresztettem, kezdek derecskeivé válni.

Megmelegedtünk

1978. július 19., 0 óra 45 perc: szüleimmel túl vagyunk egy óriási viharon és az áttelepülő országelhagyó utolsó megaláztatásán. A hatóságok mindent elkövettek, hogy egy darabig ne kíváncsunk vissza Erdélybe. (Azt hiszem, szívük legmélyén a világ végezetéig kitiltottak volna onnan.) Ingóságaink velünk vannak, de hátra maradt a szülőföld illata, a barátok és ismerősök arca, az emlékek. Úgy látszik, ők még nem tudják ezeket elvenni, szívünkben, agyunkból kitörölni nem lehet.

Akkor huszonhat éves voltam, épp csak érlelődő férfi, aki sietős léptekkel halad új hazájá, a csupa nagybetűs MAGYARORSZÁG felé. Akkor még nem tudtam, nem jöttem rá, szüleim értem és születendő unokáik boldogulása és boldogsága érdekében vállalták és harcolták ki öregedő fejfel az áttelepülés minden nehézségét és megaláztatását. A szebb, a nyugodtabb jövő reményében hagyták hátra egy élet munkáját, annak sikereit és kudarcait, örömei és bánatait. Azt hiszem, ezt az áldozatot most is még egyszer meg kell nekik köszönnöm.

Éjszaka van, elmúlt a düh és a bánat, mohón szívom magamba az új haza első felém érkező üzenetét. A sors úgy akarta, hogy az első fényreklám, ami agyamba vésődött, a következő legyen: Petőfi filmszínház. Fogalmam sem volt, hol járok, de jóleső borzongás futott végig rajtam.

Szüleimmel Debrecenben telepedtünk le ideiglenesen. Életutam innen Budapestre vezetett, ahol fogorvosdoktori diplomát szereztem. Első munkahelyem Berettyófaluban volt. 1983-ban, öt évvel ama bizonyos éjszaka után jöttem rá, hogy az a Petőfi filmszínház Derecskén van. Ebben az évben döntöttem úgy feleségemmel: Derecskén telepszünk le. Azt hiszem, akkor kezdtünk saját magunk és az emberek szemében kicsit derecskeiszerűvé válni, amikor a családi ház alapköveit itt raktuk le.

Dolgos évek jöttek. Házast, praxist kellett építeni. Szerencsémre mindkettőt szerettem és szeretem csinálni. A munka szépen haladt, hol gyorsabban, hol lassabban. Egyszer az egyikbe, másszor a másikba fáradtunk bele jóleső érzéssel, de tenni akarásunk nem lankadt. Közben a jó Isten még egy fiúgyermekkel ajándékozott meg. Néha elgondolodom, mit is akar a sors azzal kifejezni: egyik fiam a szülővárosomban, másik fiam az otthonalapítás városában született. Talán azt, hogy mindkettőt részem, mindkettőhöz tartozom és mindkettő hozzám tartozik, hozzájuk gyerekeimen keresztül is kötődöm.

A kezdeti időkben és a mai napig is sokan és sokféleképpen nyújtottak és nyújtanak felém segítséget. Ez a segítség járult hozzá ahhoz, hogy fakadó hajszálgyökereim könnyen a derecskei földbe fúródjanak, ott fejlődjenek, majd erősen megtapadjanak. Köszönet érte.

A ház elkészült, a praxis is kialakult, de tudom, mindkettő állandó gondozást, ápolást, csinosítást igényel. A házat karbantartani, a praxist bővíteni, tudásunkat gyarapítani kell. A betegek állandó odafigyelést, gondoskodást, megértést és segítséget igényelnek. Ha ezt megkapják, úgy bizalmukkal tüntetik ki a választott orvost és szeretettel az embert. A bizalmat nem könnyű megszerezni, de rém egyszerű elveszíteni, visszaszerezni meg, azt hiszem, lehetetlen. Én úgy érzem, mindkettőt élvezem és mindent megteszek, hogy azokat meg is őrizzem.

Ahogy az egész ország átalakulóban van, úgy az egészségügy és ezen belül a fogászati ellátás is változás előtt áll. Tennünk kell, hogy ezek a változások a beteg embert szolgálják, egy jobb, magasabb szintű orvoslást biztosítva. Én a magam részéről azon leszek, hogy tudásom legjavát nyújtsam mindenkinek és mindenkör.

Véleményem szerint egy település polgára akkor viseli igazán szívén lakhelye sorát, ha szakmai ténykedése mellett a város közéletében is tevékeny részt vállal. Megpróbálkozom én is ebbe belekapcsolódni és igyekezetemet helyel-közzel kisebb siker is koronázza. Érzem, van még bennem tenni akarás és ezt a köz javára kívánom fordítani.

Tizenöt év – ennyi ideje vagyok derecskei polgár – egy szutyó legény korának megfelelő idő, kinek előtte még a bizonyítás lehetősége.

Ilyen értelemben vett fiatal-ságom miatt nyugodt szívvel merem kijelenteni, van még időm bebizonyítani, nem méltánytalanul fogadott be a város közössége. Ebben a nehéz, rohanó, önkiszákmányoló és embertársainktól elhidegülő világunkban, azt hiszem, előbb-utóbb rájövünk arra: az embernek nagy szüksége van hitre, szeretetre, megértésre.

Szeretném, ha ezekről és arról, hogyan érzi magát Derecskén, Spillinger Ferenc esperes-plébános úr beszélne. A labdát neki gurítom.

Kesereg a gazda – újat ért a tavalyi búza

Ha nincs, az is baj, ha sok van, még nagyobb baj – kesereg Kovács Lajos derecskei gazda, akinek a nyakán maradt tavalyról ötszáz mázsa búza, s jött még hozzá az idén száz mázsa.

Kovács úr családjával együtt harmincöt hektáron gazdálkodik, ezen kívül van még tizenöt hektár legelője. A tavalyi tizenöt hektáron termett búzából sikerült eladnia háromszáz mázsát, míg a többit a helybeli Kossuth Mezőgazdasági Szövetkezetnek szállította be tisztításra, szárításra, s azt az ígéretet kapta, hogy 22 ezer forint/tonna egységáron értékesítik. Ez múlt év nyarán volt, s az ígéretből semmi sem teljesült. Októberben felszólították, hogy gondoskodjon a búza

elszállításáról, mert sem tárolni, sem értékesíteni nem tudják. A gazda nem hozta el a búzáját, hanem igen magas tárolási díj felszámításával a szövetkezet átszállította egy másik helyre.

Most súlyos mulasztással vádolja a szövetkezetet, amiért nem szóltak időben, hiszen akkor még tudott volna vevőt keríteni, ha nem is 22 forint/kilogramm, hanem legalább 20 forint/kilogramm egységáron. Hogy mi a helyzet az ideai terméssel? Csökkentett termőterületen, tíz hektáron termett búzából negyvenhárom mázsát a földesi Rákóczi Szövetkezet tárolójába szállított. A búza azóta is megvan, s ketyeg a tárolási díj órája.

Márton Sándor, a Kossuth Szövetkezet elnöke az ügygel

kapcsolatban a következőket mondotta: elsősorban a tagok részére biztosítottak bértárolást, de nem zárkóztak el külsőktől sem. A saját búzakészletüket értékesítették, de természetesen másoknak is tudtak segíteni. Ez elsősorban kis tételű búzamennyiséget jelentett.

Az értékesítési nehézségek már a múlt nyáron jelentkeztek. Különböző felvásárlók különböző ígéretekkel jelentek meg a szövetkezetnél, üzletkötésre viszont nem került sor. Az elnök szerint Kovács Lajos nyilván abban bízott, hogy jobb áron fogja értékesíteni búzáját. Ő – Kovács Lajos – a legvégsőig „lebegtetette” eladási szándékát, miközben a szövetkezet a napraforgó betakarítására és betárolására készült. Ezért

felszólították a gazdát a búza elszállítására. Az elnök szerint Kovács Lajos „elkalkulálta” a dolgot, hiszen nem volt határozott igénye a búza eladására. Csak amikor látta, hogy a szövetkezet búzáját viszik, akkor jelezte, hogy az övét is eladhatják.

A felvásárló cég viszont az általa felvásárolni szándékozott mennyiségen felül többet nem vett meg. Megérti az elnök Kovács úr problémáját, de úgy érzi, annak előidézésében jelentős szerepe volt a gazdának. A tárolási díj ilyen hosszú idő után valóban magas, s a mai piaci viszonyok között értékesítése egyre reménytelenebb. A búza több helyen „megfordult” már, de szerencsére mégsem a szabad ég alatt nyert elhelyezést.

A művelődési központ októberi programja

I. KIÁLLÍTÁS

Az üveg művészete című válogatás a debreceni Déri Múzeum gyűjteményéből. Megnyitó: október 26-án 16 órakor. Megtekinthető november 8-ig.

II. BIBLIA ISMERETTERJESZTŐ KÖZÖSSÉG

Október 26-án 18 órakor: filmvetítés. Téma: Jézus élete, I. A filmvetítéseket megelőzően Fazakas Sándor református lelkipásztor tart bevezető előadást.

III. A NYUGDÍJASKLUB PROGRAMJA

Október 22.: a józsai nyugdíjasklubbal találkozó Debrecen-Józsán.

IV. GYERMEKELODÁS

Előreláthatólag október 27-én 10 órakor: a Vojtina Báb-színház bemutatója Hány János című animációs bábjátékát. Belépő: 150 forint.

V. OKTÓBERBEN INDULÓ TANFOLYAMOK, SZAKKÖRÖK

Óvodásoknak:
– népi játékok – Vezeti: Békési András; kedd, 15.30 óra; 400 forint/hó.

Gyermektanfolyamok:
– rock and roll – vezeti: Harsányi Judit; kedd, 17 óra; 800 forint/hó.
– tánciskola – vezeti: Gyöngyösi Sándor; szombat; 1800 forint/hó,
– segédmotor; vezeti: Dari György.

Felnőtt tanfolyamok:

– segédmotor – vezeti: Dari György.
– B kategóriás személygépkocsi-vezetői – vezeti: Dari György.
– zenés női kondicionáló torna – vezeti: Harsányi Judit; kedd, 250 forint/alkalom.
– angol, német kezdő nyelvtanfolyam.

Gyermekszakkörök:

– képzőművészeti kör – vezeti: Kárpáti Gusztáv; hétfő, 15.30 óra; 200 forint/hó.
– kerámia – vezeti: Szöllősi Imréné; hétfő, 15.30 óra; 200 forint/hó.
– gyermeknéptánc: Kispántlika – vezeti: Arany Ildikó, Mészáros Gyöngyi; péntek, 15.30 óra.
Pántlika – vezeti: Békési András; csütörtök, péntek, 15.30 óra.

Ifjúsági csoport – vezeti:

Kovács Anikó, Békési András; szerda, péntek, 17 óra.
– szűrrátét – vezeti: Sárközi Béláné; szerda, 15.30 óra, 200 forint/hó.
– sakk – vezeti: Félegyházi László, Orbán Zoltán; péntek, 15.30 óra, 200 forint/hó.
– népdalkör – vezeti: Bene Judit; szombat, 10 óra; 100 forint/hó.
– origami – vezeti: Orbán Zoltán; csütörtök, 15.30 óra; 100 forint/hó.

Felnőtt közösségek:
– díszítőművész kör,
– totóklub,
– Biblia Ismeretterjesztő Közösség,
– kézműves kör,
– grafikai szakkör,
– mezőgazdasági ismeretterjesztő kör.

Felelős kiadó: Csató István polgármester. Fényszerkesztés: Napló Lapkiadó Kft. Nyomtatás: Mozi Print Kft. Felelős vezető: Burai János ügyvezető igazgató. ISSN 1215-4229